Quaresma - Cinquè

Per Administrador el dg., 17/03/2013 - 08:00

Is 43,16-21
Flp 3,81-11
Jn 8,1-11

UNA FRESCOR QUE SORPRÈN*Una frescor que sorprèn: l'Evangeli*. És el títol d'un llibre d'un company jesuïta, Michael-Paul Gallagher. Títol oxigenador i inspirador. Aquest diumenge V de Quaresma és frescor que sorprèn, el mateix Evangeli, la trobada entre una dona anònima i Jesús. Jesús desconcerta. Desconcerten les seves paraules - "Ningú et condemna... ni tan sols jo" -, els seus gestos - "escriu a la terra" - i els seus silencis. Paraules, gestos i silencis que són llenguatged'acollida: aquella que abraça a qui es troba en la perifèria i els hi fa el centre del mode de viure la fe, l'esperança i la caritat; aquella que sap mirar i escoltar a aquells que no tenen ni rostre ni veu; aquella que es fa sensible als necessitats de dignitat. La dona anònima és frescor que sorprèn. Sí, desconcerta. Meravella de la perifèria que esdevé el centre per Jesús. Ella és marginada, exclosa del món social, del sistema religiós i del diàleg. Ella no té nom, cultura, prestigi, influència, autoritat i, segurament, ni disposa de molts mitjans econòmics. Ella, dona pecadora, és la dona del "ni... ni". Escribes i Fariseus porten la dona per a la condemna davant de Jesús. Enmig de la hipocresia es troba la dona. És pecadora i ho sap. No té cap recolzament; ni tan sols la llei. Al bell mig, ella lliura una batalla arriscada: la sevahumanitat i la seva tendresa. El parany d'alguns és oportunitat per Jesús per acollir, per estimar. I qui estima arrisca tot pel seu estimat. Pastor que no deixa ninguna de les seves ovelles dirà més endavant Jesús (cf. Jn 10). Llum que mostra les cegueses ha dit anteriorment (cf. Jn 7). Entre la llum i el pastor, la dona es troba enmig per desconcertar i sorprendre amb el llenguatged'acollida per part de Jesús: és el "perfum de l'Evangeli" com ho serà la dona als peus del Mestre en la unció a Betània (cf. Jn 12). La dona anònima és frescor que sorprèn. Sí, desconcerta. Soporta els esguards acusatoris dels qui juguen amb paranys i dels qui jutgen amb despreci. No intenta justificar-se amb paraules. El pecat l'ha comès d'igual que tots els qui porten a la seva mà les pedres disposats a fer-la pols. El pols està en el seu zenit. Però el llenguatge de l'acollida és el triomf de l'amor. Reconèixer el mal és per part de tots. El parany ha quedat buit. Aquesta frescor passa per un salt del parany. Jesús, l'Estimat, saltant tot tipus de parany de les estructures opressives i marginadores de la societat, concedeix a la dona anònima tota dignitat. Aquella que es troba al bell mig de la condemnació sense dignitat se'n va reconeguda,dignificada i perdonada. El llenguatge de Jesús (el de l'acollida de les seves paraules, gestos i silencis) és profundament humana i alliberadora. D'una banda, la frescor que sorprèn destrueix fronteres i límits, trenca tabús, relativitza les lleis, desenmascara les injustícies. D'una altra banda, la frescor que sorprèn genera proximitat, relació, diàleg, intimitat i propicia la trobada de"tu a tu", rostre a rostre. Trobar-se amb Jesús és sempre possibilitat i punt de partença - "Ves-te'n i no pequis més" -. És sempre finestra oberta cap al futur, estímul d'esperança. És el triomf de l'amor, porta del que serà la Setmana Santa. Pòrtic per entrar, al bell mig del nostre pecat, posar-nos davant de Jesús i del seu llenguatge d'acollida. Ell és frescor que sorprèn com ho és tot l'Evangeli.Com diu Màxim, el Confessor: "L'home ha volgut posseir les coses de Déu sense Déu, abans de Déu i no segons Déu". La frescor que ens sorprèn és l'esguard segons Déu, de Déu mateix. Aquell per a Is 43,16-21qui el pecat no és condemna sinó triomf per a la reconciliació i, per tant, triomf de l'amor.

ETIQUETES
SORPRESA FRSCOR DONA MARGINATS